

Póki Polska żyje w nas – Artur Ruciński

Kiedy światu się zdawało, że na zawsze starta z map,
Że nie złoży nikt jej w całość, że nie wydrze z wrażliwych łap
Polski żołnierz w obcej stronie, na Europy krańcu gdzieś
Bijąc wroga, tęsknił do niej i układał taką pieśń:

Póki Polska żyje w nas, póty nie zginie
Orzeł Biały jeszcze raz skrzydła rozwinie
Jeszcze zerwie pęta z nóg, gotów do lotu
Jeszcze zabrzmie złoty róg: Bądź gotów, bądź gotów!
Jeszcze zabrzmie złoty róg
Dawno ścichło rżenie koni, rozwiął się bitewny kurz
Szczęk stalowy białej broni do historii przeszedł już
I odeszli z tamtym wojskiem na niebieskiej trąbki zew

Ci, co śnili wolną Polskę, zostawiając nam ten śpiew
Póki Polska żyje w nas, póty nie zginie
Orzeł Biały jeszcze raz skrzydła rozwinie
Jeszcze zerwie pęta z nóg, gotów do lotu
Jeszcze zabrzmie złoty róg: Bądź gotów [bądź gotów],
Bądź gotów [bądź gotów], bądź gotów!
Dziś Europa znów jest z nami i z pomocą skora biec,
Ale wolnej Polski granic polski żołnierz musi strzec
I dochować musi wiary tym, co dali za nią krew,
Nieść wysoko ich sztandary i pamiętać tamten śpiew

Póki Polska żyje w nas, póty nie zginie
Orzeł Biały jeszcze raz skrzydła rozwinie
Jeszcze zerwie pęta z nóg, gotów do lotu
Jeszcze zabrzmie złoty róg: Bądź gotów, bądź gotów!
Jeszcze zabrzmie złoty róg
Póki Polska żyje w nas, póty nie zginie
Orzeł Biały jeszcze raz skrzydła rozwinie
Jeszcze zerwie pęta z nóg, gotów do lotu
Jeszcze zabrzmie złoty róg: Bądź gotów [bądź gotów],
Bądź gotów [bądź gotów], bądź gotów!

